

שליהם, אמר ושבתי בשלום אל בית אבי (שם כח), זה המקדש. ואמר ונתן לי לחים לאכל ובגד ללבש.

ודוד בಗלל הגלות אמר (שמואל א-ט) העם רעב וערף וצמא במדבר. ומושום שראה השכינה חרביה ויבשה, הוא היה נוטל העזר בשכילה. שאחר שראה שהזורי ישראלי בתשובה לשם, פקן עשרה מיני תהילים, ובסוף של כלם אמר (תהלים טט) תפלה לדוד היטה ה' אונך עני וגו'. ראה שפל תפלות הנגון היו מתחטפות לפניו המליך, ולא היה נוכחות עד שתוכננס תפלה העני. וזה שפחוות תפלה לעני כי יעתף (שם קט), שעתוף כל הפלות הראשונות עד שונכנת תפלה העני.

ומושום כך תפלה העני וקדמים לכל מי היא תפלה העני וזה תפלה ערבית שהיא רשות בפני עצמה שלא בעלה. ומושום שהיא שלא בעלה, היא עניה ויבשה וצדיק עני ויבש. ותפלת השבת היא צדקה לעני (שלה, כמו שבארה בעל המשנה, שמש בשפט צדקה לעניים). ומושום זה צדיק אדם שיזהיה הוא פמו עני לשער המלך בתפלת העמידה בצלב ששת ימי החל בשובל השכינה. ומתחטף בעתווף של מצוה עני, וזה בתפלין כאביון לשער ההיכל שהוא אדני, שבק עולה לחשיבות היכל. וזהו אדני שפתית תפחה. ובשפותה פיו בתפלת ערבית, הנשר יורד בימות החל לקלבל בכנפיו את תפלה הלילה, וזה נקרא נוריא". אוריא"ל מצד החסד, ונוריא"ל מצד הגבירה, שהיא אש דולכת, שנאמר בה (דניאל ז) נהר דינור שופע ויוצא מלפניו. ובתפלת שחרית יורד אריה לקלבל תפלה האדם בזרועו ובכנפיו, שארבעה גנפים לכל חייה, וזה מיכא". ובתפלת המנחה יורד שור לקלבל התפלה בקרנייו

ואמיר (שם פסוק כ) ונתן לי לחים לאכל ובגד ללבש. נזרוד בגין גלוותא אמר (שמואל ב יט כט) העם רעב ועיף וצמא במדבר. ובגין דחزا שכינה חרביה ויבשה, הוה איהו נטל צערא בגיןה. דברת רחزا דחزا ישראאל בתשובה בחרזה, תקן עשר מיני תהילים ובסוף כלתו אמר (תהלים פט) תפלה לדוד היטה ה' אונך עני וגו'. פו אי תפלה לדוד היטה ה' אונך עני וגו'. חزا דכלתו צלותין דגונא, הו מעתטפין קדם מלכא, ולא הו עאלין עד דיעול צלותא דענוי. חדא הוא דכתיב תפלה לעני כי יעטף (שם קב א). דעתך כל צלותין קדמאי עד דעתך צלotta דענוי.

ובגין דא צלotta (דען אקרים לבלה מאן צלה רענין דא צלה) דערבית דאייה רשות בפני עצמה ולא בעלה. ובגין דאייה בלא בעלה, אייה עניה ויבשה וצדיק עני ויבש. וצלotta דשבת אייה צדקה לעני. (דיליה בטה רואקומה פארו מתניתו שמש בשפט צדקה לעניהם) ובגין דא צדיק בר נש למחייו אייה בעני לתרעה דמלפה בצלotta דעתידה, בכל שתי דמצואה בעני, והוא בתפלין כאביון לתרעה דהיכלא דאייה אדני". דהכי סליק לחשבן היכיל. ורק אייה (תהלים נא ז) אדרני שפתית תפחה. יבד אפתח פומה בצלotta דערבית, נשרא קא נהית ביומין דחל לקלבא בגדפה אצלotta דליליא, ורק נוריא"ל אתקרי. אוריא"ל מטרא דגבורה דאייה נור דליק, דאתמר ביה (דניאל ז) נהר דינור גנד ונפק מן קדמוהי. ובצלotta דשחרית נהית אריה לקלבא צלotta דבר נש, בדרוזו וגדפו ארבע גדרין לכל חייה ורק מיכא". ובכנפיו, שארבעה גנפים לכל חייה, וזה מיכא". ובתפלת המנחה יורד שור לקלבל התפלה בקרנייו